PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji kolegija) NUTARTIS

2005 m. rugsėjo 19 d. *

Byloje T-247/04

Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), įsteigta Madride (Ispanija),

Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA (Edifa), įsteigta Madride,

atstovaujamos advokato L. Ortiz Blanco,

ieškovės,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą G. Valero Jordana, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: ispanų.

dėl prašymo panaikinti 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimą nutraukti Skundo P/2002/4609 nagrinėjimą ir 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimą nutraukti Skundo P/2003/5119 nagrinėjimą tiek, kiek jis susijęs su EB 29 straipsniu,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai P. Mengozzi ir I. Wiszniewska-Białecka,

kancleris H. Jung,

priima šią

Nutartį

Teisinis pagrindas

1 EB 226 straipsnio pirmoji pastraipa numato, kad jeigu Komisija mano, jog kuri nors valstybė narė neįvykdė kokios nors pareigos pagal EB sutartį, ji šiuo reikalu pareiškia pagrįstą nuomonę, pirma suteikusi atitinkamai valstybei narei galimybę pateikti pastabas. EB 226 straipsnio antroji pastraipa numato, kad jeigu atitinkama valstybė narė per Komisijos nustatytą terminą neatsižvelgia į šią nuomonę, Komisija gali kreiptis į Teisingumo Teismą.

2 2002 m. spalio 10 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* buvo paskelbtas Komisijos pranešimas 2002/C 244/03 Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui dėl santykių su skundą dėl Bendrijos teisės pažeidimų pateikusiu asmeniu (OL C 244, p. 5).

3 Šio pranešimo penktoji ir šeštoji pastraipos nurodo, kad jo tikslas – „konsoliduotai paskelbti visas vidaus procedūros taisykles, taikomas santykiuose su asmeniu, pateikusiu skundą, susijusį su procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo", ir šiuo tikslu numatyti „skundą pateikusiam asmeniui palankias administracines priemones, kurių (Komisija) įsipareigoja laikytis nagrinėdama jo skundą ir tirdama atitinkamos bylos dėl pažeidimo medžiagą".

4 Šio pranešimo septintoji pastraipa nurodo, kad „vis dėlto šios administracinės priemonės nepakeičia dvišalio (EB 226 straipsnyje numatytos) procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo pobūdžio" ir kad Komisija turi „diskreciją" pradėti šią procedūrą.

5 Pranešimo 2002/C 244/03 priedo 1 punktas „Apibrėžimas ir apimtis", be kita ko, nurodo, kad „skundas" reiškia Komisijai raštu pateiktą kreipimąsi, kuriame išvardijamos Bendrijos teisei prieštaraujančios priemonės ir praktika" ir kurį „ištyrus <...> Komisija gali pradėti pažeidimo procedūrą". Jame taip pat nurodoma, kad „pažeidimo procedūra" reiškia ikiteisminę procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo stadiją, kurią pradeda Komisija" pagal EB 226 straipsnį.

6 Šio priedo 2 punktas „Bendrieji principai", be kita ko, nurodo, kad „kiekvienas asmuo gali apskųsti valstybę narę pateikdamas Komisijai skundą, už kurį neimamas joks mokestis". Pastaroji „savo nuožiūra nusprendžia, ar skundą toliau nagrinėti".

7 Priedo 3–6 punktuose aptariamas skundų registravimas, jų gavimo patvirtinimas, jų pateikimo būdai ir skundą teikiančio asmens bei asmens duomenų apsauga.

8 Šio priedo 7 punktas „Bendravimas su skundą pateikusiu asmeniu" nurodo, kad išskyrus atvejus, kai yra daug skundų dėl to paties kaltinimo, „po kiekvieno Komisijos sprendimo (oficialaus pranešimo, pagrįstos nuomonės, kreipimosi į Teisingumo Teismą arba skundo nagrinėjimo nutraukimo) Komisijos tarnybos susisiekia su skundą pateikusiu asmeniu ir jį raštu informuoja apie pagal jo skundą pradėtos procedūros eigą".

9 Šio priedo 8 punktas „Skundų tyrimo terminas", nurodo, kad „pagal bendrą taisyklę Komisijos tarnybos įregistruotą skundą ištiria per ne ilgesnį kaip vienerių metų laikotarpį nuo skundo įregistravimo dienos, kad priimtų sprendimą teikti oficialų pranešimą arba nutraukti skundo nagrinėjimą".

10 Šio priedo 9 punktas „Skundų tyrimo rezultatai", be kita ko, nurodo, kad „ištyrus skundą, Komisijos tarnybos gali pateikti komisarų kolegijai svarstyti pasiūlymą teikti oficialų pranešimą, kuriuo pradedama pažeidimo procedūra prieš kaltinamą valstybę narę, arba pasiūlymą nutraukti skundo nagrinėjimą", dėl kurio Komisija priima sprendimą <...> savo nuožiūra". Jame taip pat nurodoma, kad išskyrus atvejus, kai yra daug skundų dėl to paties kaltinimo, „skundą pateikusiam asmeniui pranešama apie Komisijos priimtą sprendimą, susijusį su jo skundu dėl pažeidimo".

11 Šio priedo 10 punktas „Skundo nagrinėjimo nutraukimas" nurodo, kad „kai Komisijos tarnyba ketina teikti pasiūlymą nutraukti skundo nagrinėjimą, ji pagal tam tikras taisykles, ir išskyrus tam tikrus atvejus, pirmiausia apie tai praneša skundą

pateikusiam asmeniui laišku, išdėstydama priežastis, dėl kurių ji ketina siūlyti nutraukti skundo nagrinėjimą, ir jam pasiūlo per keturias savaites pateikti savo galimas pastabas".

12 Šio priedo 11 punktas „Supaprastinta skundo nagrinėjimo nutraukimo procedūra" nurodo, kad tam tikrais atvejais „bylose dėl pažeidimo, dėl kurių nebuvo pateiktas oficialus pranešimas, gali būti priimamas sprendimas nutraukti skundo nagrinėjimą, netaikant komisarų kolegijos vertinimo".

13 Šio priedo 12–14 punktai susiję su Komisijos sprendimų skelbimu ir su galimybe susipažinti su dokumentais, susijusiais su pažeidimais, taip pat su skundu Europos ombudsmenui, kurį skundą pateikęs asmuo gali pateikti netinkamo administravimo atveju EB 21 ir 195 straipsniuose numatytomis sąlygomis.

Bylos aplinkybės

14 Ieškovės *Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos* (toliau – *Aseprofar*) ir *Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA* (toliau – *Edifa*) yra Ispanijoje įsteigtos atstovaujančios asociacijos. Įmonių, kurių interesams jos atstovauja, veiklą sudaro didmeninis tiekimas ir paralelinė prekyba vaistais.

15 2001 m. spalio 31 d. Ispanijos sveikatos ir vartotojų ministerija sudarė susitarimą su Ispanijoje esančių farmacinių laboratorijų interesams atstovaujančia asociacija (toliau – 2001 m. spalio 31 d. Susitarimas). Jo tikslas, kaip nurodyta pavadinime, –

„detalaus farmacinių išlaidų kontrolės ir racionalaus vaistų naudojimo plano parengimas ir įgyvendinimas".

16 2001 m. lapkričio 28 d. laišku *Aseprofar* Komisijai pranešė apie, jos nuomone, dėl 2001 m. spalio 31 d. Susitarimo atsiradusias pasekmes ir nurodė, kad jis gali pažeisti EB 28 straipsnį ir galbūt EB 29 straipsnį. 2002 m. gegužės 22 d. laišku atstovaujanti asociacija *European Association of Euro-Pharmaceutical Companies*, kurios narė yra *Aseprofar*, pateikė skundą, tvirtindama, kad 2001 m. spalio 31 d. Susitarimas pažeidžia EB 28–30 straipsnius. Komisija įregistravo Skundą Nr. P/2002/4609.

17 2003 m. birželio 13 d. Ispanijos valdžios institucijos priėmė Karališkąjį dekretą Nr. 725/2003 dėl 1990 m. gruodžio 20 d. Vaistų įstatymo Nr. 25/1990 100 straipsnį įgyvendinančių nuostatų (BOE, Nr. 152, 2003 m. birželio 26 d., p. 24596).

18 2003 m. rugsėjo 29 d. *Aseprofar* ir *Edifa* pateikė skundą, tvirtindamos, kad Karališkasis dekretas Nr. 725/2003 pažeidžia visų pirma EB 29 straipsnį ir, antra, EB 10 ir 81 straipsnius. Komisija įregistravo šį Skundą Nr. P/2003/5119.

19 Komisijos tarnybos ištyrė Skundus P/2002/4609 ir P/2003/5119.

20 Per 2004 m. kovo 30 d. susirinkimą komisarų kolegija nusprendė, pirma, nutraukti Skundo P/2002/4609 nagrinėjimą ir, antra, nutraukti Skundo P/2003/5119 nagrinėjimą tiek, kiek jis susijęs su EB 29 straipsniu.

21 2004 m. balandžio 2 d. laišku, gautu balandžio 7 d., Komisija pranešė *Aseprofar* ir *Edifa* apie savo sprendimą nutraukti Skundo P/2002/4609 nagrinėjimą.

22 2004 m. gegužės 6 d. laišku, gautu gegužės 10 d., Komisija pranešė *Aseprofar* ir *Edifa* apie savo sprendimą nutraukti Skundo P/2003/5119 nagrinėjimą tiek, kiek jis susijęs su EB 29 straipsniu.

Procedūra

23 *Aseprofar* ir *Edifa* pareiškė šį ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2004 m. birželio 17 dieną.

24 2004 m. liepos 27 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai Komisija pateikė atskirą prašymą, kad Pirmosios instancijos teismas, remdamasis Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalimi, priimtų sprendimą dėl priimtinumo, nepradėdamas bylos nagrinėti iš esmės.

25 2004 m. spalio 1 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai *Aseprofar* ir *Edifa* pateikė savo pastabas dėl šio prašymo pagal Procedūros reglamento 114 straipsnio 2 dalį.

26 2005 m. balandžio 19 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai *Aseprofar* ir *Edifa* pateikė naują pagrindą pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį. Jos nurodė, kad šis pagrindas pagrįstas nauja teisine aplinkybe, kuri tapo žinoma vykstant procesui. Jos patikslino, kad ši aplinkybė yra 2005 m. vasario 22 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija prieš T Mobile Austria* (C-141/02, Rink. p. I-1283).

27 2005 m. birželio 6 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai Komisija atsakė į naują pagrindą pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį.

28 2005 m. rugsėjo 1 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai *Aseprofar* ir *Edifa* pateikė kitą naują pagrindą pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį. Šis pagrindas grindžiamas 2005 m. birželio 20 d. *Tribunal Supremo* (Ispanija) sprendimu, atmetančiu jų administracinį skundą dėl Karališkojo dekreto Nr. 725/2003.

Šalių reikalavimai

29 Ieškinyje *Aseprofar* ir *Edifa* Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimą nutraukti Skundo P/2002/4609 nagrinėjimą,

— panaikinti 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimą nutraukti Skundo P/2003/5119 nagrinėjimą tiek, kiek jis susijęs su EB 29 straipsniu,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

30 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną, nepradedant bylos nagrinėti iš esmės,

— priteisti iš *Aseprofar* ir *Edifa* bylinėjimosi išlaidas.

31 Savo pastabose *Aseprofar* ir *Edifa* prašo, kad Pirmosios instancijos teismas atmestų prieštaravimą dėl priimtinumo.

Dėl teisės

32 Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 ir 4 dalys numato, kad jeigu šalis pateikia prašymą Pirmosios instancijos teismui priimti sprendimą dėl priimtinumo nepradedant bylos nagrinėti iš esmės, jis gali priimti sprendimą dėl prašymo arba nutarti, kad jis bus priimamas bylą nagrinėjant iš esmės. To paties reglamento 114 straipsnio 3 dalis numato, kad išskyrus atvejus, kai Pirmosios instancijos teismas nusprendžia priešingai, likusi proceso dėl tokio prašymo dalis vyksta žodžiu.

33 Pirmosios instancijos teismas mano, kad šiuo atveju bylos medžiagoje yra pakankamai paaiškinimų, todėl žodinė proceso dalis nėra būtina.

Šalių argumentai

34 Komisija remiasi ieškinio nepriimtinumu dėl dviejų motyvų. Pirmiausia sprendimai, dėl kurių jis pareikštas, nėra ginčytini aktai. Antra, *Aseprofar* ir *Edifa* neturi teisės pateikti prašymo dėl panaikinimo.

35 *Aseprofar* ir *Edifa* atsako, kad ieškinys yra priimtinas.

36 Visų pirma ieškinys pareikštas ne dėl Komisijos atsisakymo pradėti procedūrą prieš Ispanijos Karalystę dėl įsipareigojimų neįvykdymo, bet dėl dviejų 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimų nutraukti, pirma, Skundo P/2002/4609 nagrinėjimą ir, antra, Skundo P/2003/5119 nagrinėjimą tiek, kiek jis susijęs su EB 29 straipsniu.

37 Antra, šie sprendimai yra ginčytini aktai. Iš tikrųjų jie sukuria privalomų teisinių pasekmių, kurios reikšmingai paveikia *Aseprofar* ir *Edifa* teisinę padėtį. Be to, jais atmetami jų skundai pateikiant vertinimą, į kurį gali atsižvelgti nacionalinis teismas – *Tribunal Supremo* į jį realiai atsižvelgė 2005 m. birželio 20 d. Sprendime, – ir jie trukdo *Aseprofar* ir *Edifa* reikalauti iš naujo pradėti tyrimą. Be to, jie žymi procedūros, kuri skiriasi nuo EB 226 straipsnyje numatytos procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo, pabaigą.

38 Galiausiai *Aseprofar* ir *Edifa* turėjo teisę prašyti panaikinti šiuos sprendimus, kurie yra joms skirti ir kurie bet kuriuo atveju tiesiogiai ir konkrečiai su jomis susiję.

39 Grįsdamos savo teiginį, *Aseprofar* ir *Edifa* remiasi, be kita ko, Pranešimu 2002/C 244/03. Jos taip pat nurodo teismo praktiką, susijusią su ieškinių dėl panaikinimo, pareikštų dėl Komisijos atsisakymo imtis veiksmų pagal EB 86 straipsnio 3 dalį ir dėl jos sprendimų nutraukti nagrinėjimą skundų, pateiktų pagal 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamentą Nr. 17 – pirmąjį reglamentą, įgyvendinantį Sutarties (81) ir (82) straipsnius (OL 13, 1962, p. 204) – ir 1963 m. liepos 25 d. Komisijos reglamentą Nr. 99/63/EEB dėl Reglamento Nr. 17 19 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto šalių išklausymo (OL 127, 1963, p. 2268), priimtinumu. Galiausiai iš esmės jos remiasi gero administravimo ir veiksmingos teisminės gynybos principais.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

40 Privatus asmuo negali prašyti panaikinti Komisijos atsisakymo pradėti procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo prieš valstybę narę (1992 m. birželio 12 d. Teisingumo Teismo nutarties *Asia Motor Prancūzija prieš Komisiją*, C-29/92, Rink. p. I-3935, 21 punktas ir 2004 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Institouto N. Avgerinopoulou ir kt. prieš Komisiją*, T-139/02, Rink. p. II-875, 76 punktas).

41 Iš tikrųjų šiuo atveju *Aseprofar* ir *Edifa* negali prašyti panaikinti Komisijos atsisakymo pradėti procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo prieš Ispanijos

Karalystę dėl to, kad, pirma, 2001 m. spalio 31 d. Susitarimas pažeidžia EB 28–30 straipsnius ir, antra, Karališkasis dekretas Nr. 725/2003 pažeidžia EB 29 straipsnį.

42 Tačiau *Aseprofar* ir *Edifa* tvirtina, kad jos prašo panaikinti ne atsisakymą, o 2004 m. kovo 30 d. Sprendimus nutraukti skundų nagrinėjimą.

43 Todėl reikia išnagrinėti, ar šie sprendimai yra ginčytini aktai ir, jeigu taip, ar *Aseprofar* ir *Edifa* turi teisę pateikti prašymą panaikinti.

44 Siekiant nustatyti, ar priemonės yra ginčytini aktai EB 230 straipsnio pirmosios pastraipos prasme, reikia įvertinti jų esmę, nes jų forma šiuo atžvilgiu iš esmės yra nesvarbi. Bet kokia priemonė, sukelianti privalomų teisinių pasekmių, kurios turi įtakos ieškovo interesams reikšmingai pakeisdamos jo teisinę padėtį, yra laikoma ginčytinu aktu šios nuostatos prasme (1981 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *IBM prieš Komisiją*, 60/81, Rink. p. 2639, 9 punktas ir 2004 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Portugalija prieš Komisiją*, C-249/02, Rink. p. I-10717, 35 punktas).

45 Šiuo atveju, skaitant kartu Pranešimo 2002/C 244/03 penktąją ir šeštąją pastraipas bei jo priedo 1–12 punktus, matyti, kad Komisija įsipareigojo pagal tam tikras taisykles, ir išskyrus tam tikrus atvejus, laikyti, kad asmuo, kuris ją informuoja apie valstybės veiksmus, dėl kurių gali būti pradėta procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo, yra „skundą pateikęs asmuo“, kad šiuo tikslu jo pateiktas kreipimasis yra „skundas“ ir kad jo „tyrimas“ užbaigiamas „sprendimu pateikti oficialų pranešimą“ arba „sprendimu nutraukti skundo nagrinėjimą“.

46 Vis dėlto, skaitant kartu Pranešimo 2002/C 244/03 septintąją pastraipą ir priedo pirmą punktą matyti, kad šie prisiimti įsipareigojimai yra susiję su „pažeidimo procedūra", kuri apibrėžiama kaip EB 226 straipsnyje numatytos procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kurios pobūdžio Komisija visiškai neketino pakeisti, ikiteisminė stadija.

47 Kadangi EB 226 straipsnyje numatytos procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo ikiteismine stadija siekiama tik suteikti valstybei narei galimybę savanoriškai įvykdyti Sutarties reikalavimus ir prireikus pateisinti savo poziciją (1986 m. kovo 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, 85/85, Rink. p. 1149, 11 punktas ir 1998 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-191/95, Rink. p. I-5449, 44 punktas), nė vienas šioje srityje Komisijos priimtas aktas nėra privalomas (1966 m. kovo 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lütticke ir kt. prieš Komisiją*, 48/65, Rink. p. 27, 39 punktas).

48 Todėl Komisijos sprendimas, kuriuo ji nusprendė nutraukti nagrinėjimą skundo, informuojančio ją apie valstybės veiksmus, dėl kurių gali būti pradėta procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo, neturi privalomos galios.

49 Nė vienas iš *Aseprofar* ir *Edifar* pateiktų argumentų nepaneigia šios išvados.

50 Konkrečiai tariant, nesvarbu, ar sprendimai nutraukti skundų nagrinėjimą priimti, kaip šioje byloje, remiantis motyvu, kad nurodyti veiksmai nepažeidžia Bendrijos teisės. Galiausiai iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad dėl nuomonės, kurią Komisija galėjo pareikšti tokio pobūdžio sprendime, sprendimas *per se* nėra ginčytinas (minėto sprendimo *Lütticke prieš Komisiją* 38 ir 39 punktai).

51 Galiausiai nesvarbu tai, kad į šią ikiteisminėje procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo stadijoje Komisijos pareikštą nuomonę gali atsižvelgti nacionalinis teismas. Iš tikrųjų ši nuomonė yra faktinė aplinkybė, kuri pastarojo neįpareigoja (1998 m. liepos 17 d. Teisingumo Teismo nutarties *Sateba prieš Komisiją*, C-422/97 P, Rink. p. I-4913, 38 punktas ir 2004 m. sausio 14 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Makedoniko Metro ir Michaniki prieš Komisiją*, T-202/02, Rink. p. II-181, 47 punktas). Šiuo atžvilgiu tai, kad *Tribunal Supremo*, nagrinėdamas Karališkojo dekreto Nr. 725/2003 teisėtumą, nusprendė atsižvelgti į Komisijos nuomonę dėl šio dekreto, nėra teisinė pasekmė, dėl kurios sprendimas nutraukti Skundo P/2003/5119 nagrinėjimą tampa ginčytinas. Taigi šiuo atžvilgiu *Aseprofar* ir *Edifa* pateiktas naujas pagrindas yra atmestinas.

52 Be to, netinka remtis teismų praktika, susijusia Komisijos sprendimais nutraukti nagrinėjimą skundo, pateikto pagal Reglamentą Nr. 17, vėliau pakeistą 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1), ir Reglamentą Nr. 99/63. Iš tikrųjų EB 226 straipsnyje numatyta procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo ir šiuose reglamentuose numatyta administracine procedūra siekiama skirtingų tikslų ir joms taikomos skirtingos taisyklės.

53 Reglamentais Nr. 17, 1/2003 ir 99/63 reglamentuojamų administracinių procedūrų atveju asmeniui, kuris kreipiasi į Komisiją pateikdamas skundą dėl to, kad įmonių veiksmai pažeidžia EB 81 arba 82 straipsnį, yra suteiktos procedūrinės teisės pagal antrinės teisės nuostatas. Jis taip pat turi teisę teismui apskųsti Komisijos sprendimą nutraukti jo skundo nagrinėjimą pasibaigus šiai procedūrai (1977 m. spalio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Metro prie Komisiją*, 26/76, Rink. p. 1875, 13 punktas ir 1997 m. kovo 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Guérin automobiles prieš Komisiją*, C-282/95 P, Rink. p. I-1503, 36 punktas).

54 Visiškai kitokia padėtis yra asmens, kuris praneša Komisijai apie valstybės veiksmus, dėl kurių gali būti pradėta procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo.

55 Tiesa, Pranešime 2002/C 244/03 Komisija įsipareigojo su juo susiekti ir informuoti jį raštu apie pagal jo skundą pradėtos bylos eigą (pranešimo priedo 7 punktas), iš anksto pranešti apie priežastis, kuriomis jos tarnybos grindžia siūlymą nutraukti skundo nagrinėjimą ir jam pasiūlyti pateikti savo galimas pastabas šiuo klausimu (pranešimo priedo 10 punktas).

56 Tačiau šios vidaus taisyklės yra ne antrinės teisės nuostatų numatytos procedūrinės garantijos, bet pagal jų pačių formuluotę – priemonės, kurias Komisija patvirtino, siekdama užtikrinti gerą EB 226 straipsnio pirmojoje pastraipoje numatytos procedūros dėl įsipareigojimų neįvykdymo ikiteisminės stadijos administravimą (pranešimo šeštoji ir septintoji pastraipos bei pranešimo priedo 1 ir 14 punktai).

57 Taip pat netinka remtis teismo praktika, susijusia su laiškais, kuriais Komisija praneša privačiam asmeniui, jog ji neketina imtis priemonių pagal EB 86 straipsnio 3 dalį. Iš tikrųjų EB 86 straipsnio 3 dalimi ir EB 226 straipsniu siekiama skirtingų tikslų, o juose numatytoms procedūroms taikomos skirtingos taisyklės. Be to, šie laiškai nesukuria privalomų teisinių pasekmių ir nėra ginčytini aktai EB 230 straipsnio pirmosios pastraipos prasme (minėto sprendimo *Komisija prieš T Mobile Austria* 70 punktas).

58 Todėl nėra reikalo nagrinėti, ar pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį su šiais laiškais susijęs minėtas sprendimas *Komisija prieš T Mobile Austria* yra teisinė aplinkybė, kuri tapo žinoma vykstant procesui, ir ar su ja susijęs naujas *Aseprofar* ir *Edifa* pateiktas naujas pagrindas yra priimtinas.

59 Galiausiai netinka remtis gero administravimo ir veiksmingos teisminės gynybos principais. Iš tikrųjų gero administravimo principas neleidžia pripažinti priimtino ieškinio dėl panaikinimo, kuris pareikštas ne dėl ginčytino akto ir todėl netenkina EB 230 straipsnyje nustatytų sąlygų (žr. pagal analogiją minėto sprendimo *Komisija prieš T Mobile Austria* 72 punktą). Veiksmingos teisminės gynybos principas taip pat neleidžia teismui ne tik netaikyti EB 230 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje įtvirtintos teisės pareikšti ieškinį sąlygos (2002 m. liepos 25 d. Sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 44 punktas ir 2004 m. kovo 30 d. Sprendimo *Rothley ir kt. prieš Parlamentą*, C-167/02 P, Rink. p. I-3166, 25 punktas), bet ir pažeisti EB 230 straipsnio pirmojoje pastraipoje numatytos ginčytino akto sąlygos.

60 Todėl Komisijos sprendimai nutraukti nagrinėjimą skundo dėl valstybės veiksmų, dėl kurių gali būti pradėta procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo, nėra ginčytini aktai, ir pareikštas ieškinys dėl jų panaikinimo turi būti atmestas kaip nepriimtinas, nesant reikalo nagrinėti, ar jis atitinka kitas EB 230 straipsnyje numatytas sąlygas.

61 Taigi šiuo atžvilgiu ieškinys, pareikštas dėl 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimų nutraukti Skundų P/2002/4609 ir P/2003/5119 nagrinėjimą, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

62 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė.

63 Šiuo atveju *Aseprofar* ir *Edifa* pralaimėjo bylą. Todėl jos turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nutaria:

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtiną.

2. **Priteisti iš *Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos* ir *Española de desarrollo e impulso farmacéutico*, SA, bylinėjimosi išlaidas.**

Priimta 2005 m. rugsėjo 19 d. Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

H. Legal